

ned, men heller ikke videre, — og Thingets ærede Medlemmer ville derhos se, at tager man nu denne blotte Formodning til Følge, vil, naar Hørloven til næste Aar kommer til Revision, og man maasse da kommer til at vedtage en ny Tjenestegang, dette blotte Faktum atter være tilstrækkeligt til at motivere en Forandring i Slidsatserne, og hvad vi i denne Retning havde gjort i Aar, maatte da maasse til næste Aar omgjøres. Flertallet kan, efter hvad jeg nys har anført, altsaa paa ingen Maade erkjende, at det er tilstrækkelig godtgjort, at de nuværende Slidsatser ere for lave, og at Beholdningerne som Følge deraf gaa ned. Skulde der i saa Henseende søres et Bevis, eller dog i alt Fald bringes saa stor Sandsynlighed tilveie, at Flertallet skulde forandre sin Stilling til dette Spørgsmaal, da maatte de fornødne Dplysninger forelægges paa en ganske anden Maade, og disse Dplysninger maatte navnlig henføres af Munderingsdepotets Regnskaber, men dette er umuligt, saaledes som Munderingsdepotets Regnskaber for Diebliffet føres. Det vil nemlig være Thingets ærede Medlemmet bekjendt, medens de paagjældende Positioner her i Budgettet ere beregnede efter kalkulerede Tjenestedage, og Slidsatserne for hver enkelt Tjenestedag, og Summen paa den Maade er kommen frem i Budgettet, saa forsvinder hele denne Postering og Beregning aldeles i det Diebliff Budgettet er vedtaget, og det bliver en Bevilling en bloc, en Bevilling af mellem 2 og 300,000 Rd., som staaer til Munderingsdepotets Disposition i det paagjældende Finantsaar, og som vel at mærke ikke benyttes til at erstatte netop den Afgang, der i de forskjellige Afdelinger har fundet Sted af Munderingsgjenstande men til at komplettere selve Munderingsdepotets Beholdning, alt eftersom denne i Aarets Løb maatte vise sig at trænge til en eller anden Forsyning. Det er altsaa for Diebliffet ikke Tilfældet, at der for Munderingsgagernes Vedkommende aflægges et Regnskab, overensstemmende med Budgettet, et Regnskab, af hvilket man vilde være i Stand til at se, om de Forudsætninger, under hvilke Budgettet er bevilget, have staaet til eller ikke. Hvis Munderingsdepotet førte et saadant, til

Budgettet sig sluttende Regnskab, og derhos ved hvert Finantsaars Begyndelse og Slutning foretog en Værdiansættelse af alle Beholdningerne, vilde man ad den Vej kunne komme til en bestemt Anskuelse om, hvorvidt de paa Budgettet bevilgede Slidsatser havde været tilstrækkelige eller ikke. Jeg skal bemærke, at det, som jeg her paa Flertallets Vegne har tilladt mig at udtale, ikke er Noget, som Flertallet har opfundet, men det stemmer fuldkommen med den Anskuelse, som gjentagne Gange er gjort gjældende fra Statsrevisionens Side. Jeg vil tillade mig i saa Henseende at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1867—68, hvor det netop er paavist, hvorledes et saadant til Budgettet sig sluttende Regnskab maatte affattes. Med den høitærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier af nævnte Betænkning, som jeg haaber vilde gjøre det indlysende for det høie Thing, hvorledes et saadant Regnskab burde være affattet for at give den Klarhed overfor Budgettet, som maa anses for ønskelig. Statsrevisionen siger i sin Betænkning Side 196: „Eigesom det i Almindelighed taget ikke kan indrommes, at Regnskabet ikke bør slutte sig til Budgettet, saaledes skjønnes det heller ikke, at hvad Ministeriet i det her foreliggende Tilfælde har anført, kan reiserdiggjøre Afvigelser. Der maa kunne aflægges et saadant Budgetregnskab, at det deraf kan ses, om Forudsætningerne for Bevillingen have været rigtige. Der er, for at tage et Exempel, budgetteret for Underkorporaler og Menige i Infanteribataillonerne i 1,056,794 Dage à 6 s. 66,049 Rd. 60 s. Hvad skulde Regnskabs-oversigten altsaa indeholde“, spørges der. „Selvfølgelig hvad der er udgivet til Underkorporaler og Menige ved Infanteribataillonerne, hvad der er udleveret fra Varedepotet, hvorledes Forholdet er med Beholdningernes Verdi ved Aarets Begyndelse og Slutning. Naar der i den saaledes udfundne Udgift divideres Underkorporalens og Meniges Dagetal, fik man netop et Resultat, der vilde vise, hvorvidt Budgetteringen havde staaet sin Prøve“. Det var allerede i Anledning af Statsregnskabet for Finantsaaret 1867—68, at Statsrevisionen henlede de